

му бяха сини и добродушни, косите — руси, а гласа му — особено приятен. Той не беше облечен разкошно. На главата си имаше корона от кѳкичета и теменужки, в ржката си джржеше разцв-
тяло черешово клонче и беше припасан с пояс от зелени листа.

Той отиде при цар Мраз и му каза :

„Царю, аз сжм княз Светланко, искам да се оженя за кня-
гиня Снежинка“.

Цар Мраз не го хареса, защото беше просто облечен. Той му отговори :

„Опитай се. Ако тя забрави танцуването, като те види, можеш да я вземеш ; ако ли не, ела виж, какво те чака“.

И той заведе князът и му показа мрачната стая, в която бяха затворени пленените князе.

Княз Светланко не се уплаши. С усмивка на лице той се запжти кжм Снежинка. Щом тя го видя, тжй много ъ се хареса, че не можѳ дума да продума. Тя забрави танца си, опря глава на рамото му и каза :

„Ах, мили Светланко, вземи ме сжс себе си в хубавия, просторен слжнчов свят!“

И двамата се явиха при цар Мраз. И каза Светланко :

„Царю, аз се харесах толкова много на Снежинка, че тя забрави да танцува. Изпжлни обещанието си.“